

de heldenfeiten onzer landgenooten in den Veldtocht van Augustus 1831 bezongen werden. Overigens, opdat des te meer bij alle Ingezetenen van dit Rijk de lust mogt worden opgewekt, om aan het Koninklijk-Nederlandsche Instituut de vruchten van hunnen letterkundigen arbeid aan te bieden, heeft de Classe uitdrukkelijk bevolen, telkens, in het Programma van de ter beantwoording voorgestelde vragen, de bepaling te vermelden van Artikel XXXII van het Algemeen Reglement voor het Koninklijk-Nederlandsche Instituut, waarbij alle Inwoners des Rijks worden uitgenoodigd, om de vruchten van hunne letteroefeningen aan de verschillende Classen van het Instituut te doen toekomen.

De Classe betreurt het verlies van velen harer leden, haar door den dood ontrukr. In het najaar van 1826 alleen verloor zij in den tijd van drie maanden drie derzelve, met name **RINSE KOOPMANS**, MARTINUS STUART en EVERWYN WASSENBERGH.

Reeds als jongeling leide KOOPMANS, (den 4den Maart 1770 te *Grouwe*, een dorp in *Vriesland*, geboren), zich met lust en ijver toe op de beoefening der oude letteren aan het Gymnasium van *Leeuwarden*, hetwelk toen onder de leiding stond van den geleerden VALENTYN SLOTHOUWER. Deze, uit de school van SCHRADER voortgesprongen, trachtte in zijne leerlingen, en onder dezen ook in KOOPMANS, een levendig dichtelijk gevoel op te wekken, door het lezen en verklaren der oude dichters, als: VIRGILIUS, HORATIUS enz. Bij KOOPMANS kwam daar nog bij de vlijtige beoefening der Wijsbegeerte, toen hij aan de Doorluchtige School en het Seminarium voor Doopsgezinden alhier, zich de lessen van WYTTENBACH, VAN SWINDEN, WALRAVEN en HESSELING mogt ten nutte maken. Nadat hij een tijd lang als Leeraar der Doopsgezinde Gemeenten te

Blok-

Blokzyl en *Dokkum* was werkzaam geweest, werd hij in het jaar 1796 naar *Amsterdam* beroepen, om in die zelfde betrekking aldaar in zijn Kerkgenootschap het Leeraarambt te vervullen. Hoedanig hij, en in het waarnemen van zijn ambt als Leeraar, en als Hoogleeraar in de Godgeleerdheid aan het Seminarium, welke laatste post hem in het jaar 1812 opgedragen werd, steeds heeft uitgemunt door braafheid, welwillendheid, kunde en geleerdheid, zoodat hij met regt aller toegenegenheid en hoogachting zich had verworven, hebben zijne vrienden s. MULLER en J. DE VRIES in hunne *Hulde aan RINSE KOOPMANS, Amsterdam, 1827*, zoo wel doen uitkomen, dat het min gepast moet geacht worden, na hen nog over het leven en de deugden van KOOPMANS breedvoeriger uit te weiden. Nimmer bleef hij ook in gebreke, juiste en naauwkeurige kennis en geleerdheid te bevorderen. Ten jare 1826 werd zijne Verhandeling: „*Over den aard van de Zoenoffers in het Oude Testament en in hoeverre de dood van CHRISTUS, op dezelfde wijze beschouwd, met dezelve kan vergeleken worden;*” met den gouden eereprijs door TEYLER's Genootschap bekroond. Vele zijner in letterkundige Genootschappen uitgesproken voordragten zijn in zijne *Redevoeringen en Verhandelingen, Amsterdam 1820*, in het licht gegeven. Nadat hij reeds tot lid van de Letterkundige Genootschappen te *Leiden* en te *Utrecht* was verkozen, werd hij in November 1816 tot lid van deze Classe van het Instituut benoemd. Ook toonen zoo wel zijne Verhandeling *over de Scholen der Profeten bij de Hebreëen*, vervat in het derde deel der Latijnsche Gedenkschriften, als ook andere Verhandelingen aan de Classe in hare Vergaderingen voorgelezen, waarvan ook in de Letterkundige

Geschiedenis der Clasfe vroeger melding gemaakt is, dat hij ook hier zijne betrekking met den meesten ijver vervulde.

De Heer STUART had, als Secretaris der Clasfe, op den 22sten September aan de kinderen van KOOPMANS eenen brief van rouwbeklag geschreven, wegens het overlijden van honnen geliefden Vader, en twee maanden later, op den 22sten November, werd ook hij zelf door den dood weggerukt. In verscheidene bedieningen werkzaam, heeft STUART ten nutte van kerk, staat en letteren veel verrigt, maar niet ligt was er ééne betrekking aan welke hij zoo naauw verbonden was, als die bij het Koninklijk-Nederlandsche Instituut en bij deze Clasfe, waarvan hij gedurende vele jaren Lid en Secretaris was. MARTINUS STUART, te *Rotterdam* den 4den October 1765 geboren, kwam als jongeling in de Schole van den Rector van het Gymnasium aldaar, PETRUS VAN SWIETEN, eene man, die zich bij de Letteren en bij zijne leerlingen door zijn onderwijs bijzonder verdienstelijk heeft gemaakt. Naar *Amsterdam* gekomen, om aan de Doorluchtige School en aan het Seminarium voor de Remonstranten zich verder op de Letteren en Godgeleerdheid toe te leggen, hoorde hij aldaar VAN SWINDEN, WYRTENBACH en den Hoogleeraar in de Godgeleerdheid aan het Seminarium der Remonstranten, VAN DER MEERSCH. Zoo oefende hij zich en leide hij de grondslagen tot dat onvermoeid beoefenen der geschiedenis, tot die liefde voor de Letteren en ook tot die voortreffelijkheid zijner Godgeleerde kennis, welke hij later in zijnen levensloop zoo uitmuntend heeft aan den dag gelegd. Nadat hij, eerst te *Dokkum* en later te *Utrecht*, als Dienaar des Goddelijken Woords was werkzaam geweest, werd hij naar *Amsterdam* beroepen, om aldaar die zelfde bediening te vervullen, in welke hij tot den

eind-